

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 20. Concilia Romæ, & in Illyrico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. *fos uniant, aut saltem Divisionis auctores*
A. C. 370. *tibi indicent, & in futurum scias, quibus-*
buseum tibi sit communicandum. Quibus
vero a te opem imploremus, res exemplis
non caret; ex traditione tenemus, & epis-
tolis, quas adhuc asservamus, Beatum Dionysium,
Prædecessorem tuum, Ecclesiam
nostram Cæsariensem per epistolas visitasse,
Patres nostros in ærumnis fuisse consolatum,
& viros misisse, qui fratres nostros
a captivitate liberarent. S. Basilius hic
 loquitur de incursione Gothorum in Africam
 minorem, Imperatore Gallieno, quod
 tempore S. Dionysii Papæ factum. S. Ba-
 silius huic epistolæ instructionem, pro illis
 qui Romam ituri erant, adjunxit, &
 utramque S. Meletio, quo inconsulto fa-
 ciebat nihil, per Dorotheum submit-
 tit. Dicit etiam minas se, & sævæ perfec-
 tionis indicia prævidere.

Sup. I. VII.
 §. 56.

ep. 57.

§. XX.

Concilia Romæ, & in Illyrico.

Marc. & Interim Damaso Papæ plura certamina
 Faust. p. 9. cum factione Ursini Antipapæ fuerant
 Ap. Baron. sustinenda; quamvis enim Ursinus anno
 an. 368. p. 366 proscriptus fuisset, tamen Schisma-
 209. tici tamdiu importunis precibus Impera-
 toris Valentiniani aures fatigarunt, do-
 nec Rescripto ad Prætextatum Romæ
 Præfectum dato, eum, omnesque, qui
 cum eo relegati fuerant, revocaverit, ad-
 dito

dito mandato, si quidquam denuo turbassent, gravius punirentur. Urfinus igitur quinta Sept. anno 367. cum duobus Diaconis Romam rediit, sed duobus post mensibus iterum eiectus, & cum pluribus aliis in Galliam in exilium missus. Ita pax Romæ reddita Prætextati Auctoritate, & testimonio, quod veritati reddidit, sicut Ammianus Marcellinus loquitur. Schismatici, licet jam Clerici Duces deessent, nihilominus in Cœmeteriis Martyrum conventus agebant, habebantque Ecclesiam; hinc Ecclesiæ Romanæ Defensor, & Damasus Pontifex Valentiniano Imperatori Libellum supplicem obtulerunt, quo accepto, Prætextato mandata dedit, ut istam Ecclesiam, quæ sola Schismaticis relicta fuerat, Damasus traderet, quod effectui datum, & Schismatici armata manu expulsi. Damasus Papa voto se SS. Martyribus obstrinxerat, si Clericus Schismaticus resisteret, quod ubi posteriore tempore obtinuit, versibus in eorum honorem compositis, quod voverat, reddidit.

Damasus circa illud tempus Concilium frequentissimum Romam convocavit, atque suo, & Concilii nomine ad Episcopos Ægypti, forte etiam ad omnes alios, scripsit, ut omnibus, qui in Arianorum errorem lapsi essent, amica manus ad surgendum porrigeretur. Roma, & uni-

S 5   versus

Sæculum IV.
A. C. 370.

Rescr. ap.
Baron. an.
371. init.
l. XXVII.
c. 9.

Marc. &
Faust. p. 10.
ap. Baron.
an. 368. init.

ap. Baron.
app. to. 4.
p. 5.

Athan. ad
Afric. pag.
931.

Sæculum IV. versus Occidens, si purorum Arianorum
 A. C. 370. paucissimos excipias, in fide Nicæna fir-
 miter stabant. In hoc Concilio Ursacius
 Sozom. VI. & Valens nominatim condemnati; de Au-
 c. 23. Athan. xentio autem, qui Sedem Mediolanensem
 ad Afric. p. 941. invaserat, nulla mentio facta, forte ne
 Reverentiam Imperatori Valentiniano
 debitam peccaretur, qui ejus communio-
 nem receperat. (*) S. Athanasius, ac-
 Sup. G. 2. cepta S. Damasi epistola, Episcopos Ægy-
 p. 946. pti, & Lybiæ, nonaginta ferme numero
 congregavit, eique nomine omnium
 causa Auxentii rescripsit, multum mira-
 ri se, quod vir iste necdum depositus, &
 Ecclesia ejectus fuisset, cum non solum
 Arianus sit, sed etiam plurimorum malo-
 rum reus, quæ Gregorii Sedis Alexandrinæ
 usurpatoris socius commisisset. Haud lo-
 go temporis intervallo factum est, quo
 Episcopi Ægypti optabant, nam cum Epis-
 copi Galliæ, & Venetiæ questi fuissent
 Auxentium, & quosdam alios Anomeo-
 rum errores defendere, rescripsit Impera-
 tor, ut Auxentii causa examini subjiceretur,
 & fides Catholica explanaretur; hinc
 Romæ Concilium nonaginta trium Epis-
 coporum coactum, ubi Auxentius, & Se-
 ctatores ejus excommunicati. Fides Ni-
 cæna

(*) Protestans hic calumnias Schismaticorum
 contra Damasum Pontificem repetit Calumnias
 Et nihil aliud affert.

cana confirmata, & omnia, quæ in con-
trarium Arimini facta, nulla pronuntiata
sunt. Duo exempla epistolæ Synodalis
hujus Concilii habemus, nempe Latinum
originale, quod nomina Damasi Papæ, Va-
leriani Episcopi Aquilejensis, & aliorum
octo in fronte gerit, & ad Episcopos Ca-
tholicos Orientis dirigitur, versionemque
græcam, quæ Damasi tantum, & Valeria-
ni nomina præfert, & ad Episcopos Illyri-
ci dirigitur; erat vero particularis causa,
ut ad hos Decreta Concilii mitterentur,
quod in ea Provincia Ariana hæresis, Ur-
facio, Valente, Gaio, & Germinio De-
fensoribus, plurimum invaluisset.

Epistola ad Orientales ignorantia potius,
quam malæ voluntatis accusat Episcopos,
quos Galli, & Veneti denunciaverant,
& de Auxentio tanquam de viro diu ante
condemnato loquitur; dicit, ea, quæ Arimini
acta sunt, ab initio fuisse retractata ab iis
ipsis, qui interfuerant; hos palam fassos
fuisse, quod novis verbis fuerint decepti,
nec intellexerint, hæc verba Definitioni
Nicænæ esse contraria; deinde, dicit
epistola: *ii, qui magno numero Arimini
fuere, tantæ auctoritatis non sunt, cum
certum sit, neque Episcopum Romanum,
cujus sententia ante omnes alios requirenda
erat, (*) nec Vincentium, qui tanto*

(*) Hoc testimonio pro S. Pontificis Auctoritate nihil illustrius!

Sæculum IV.
A. C. 370.

ap. Theod.
II. hist. c.
22. ap. So-
zom. VI.
c. 23.

Sæculum IV. *tanto annorum spatio purissimam Sacerdotii fidem conservavit, nec alios bis simile consensisse. Hoc autem omnino actorum Ariminensium valorem enervat, quod, sicut jam diximus, illi ipsi, qui violentè cessasse videbantur, auditis saniorum conciliis, pœnitere se eorum, quæ fecissent, præ-*

Vales. not. adtestati sint. Episcopi quoque Illyrici *Theod. IV.* rectam ad se epistolam Synodalem acciperunt, quæ hortabatur, ut fidei sinceritatem palam declararent. Hoc Concilium secuti Illyrici, obtenta ab Imperatore Valentiniano conveniendi licentia, Synodum celebrarunt, edideruntque Decretum, quod Confessionem fidei, Nicæna congruam continebat; in ea dicunt: *Credimus cum Conciliis, quæ nuper Romæ, & in Gallia celebrata sunt, unam, & eandem Substantiam Patris, & Filii, & Spiritus S. in tribus Personis, id est, in tribus personis distinctis hypostasibus. De Incarnatione dicunt; quod JESUS CHRISTUS DEUS SIT, portans carnem, non autem homo portans Divinitatem, & anathematizant illum, qui scripsit, Filium fuisse in potentia a Patre, antequam actu fuisset genitus, quod omnibus Creaturis convenit. Hoc Marcellum Ancyranum denotare videtur. Hoc Decretum ad Episcopos Asiae & Phrygiæ miserunt, quibus mandarunt, ut inquirerent, an res ita se habeat, quæ in tota Asia doceatur, Spiritum S. separatum*

9. Pagi. an. 365. n. 8. Theop. Chr. p. 52. an. 366. Theod. IV. e. 8. 9.

raturum esse a Patre, & Filio, sicut ipsi a Sæculo IV. Confratre suo Eustathio audivissent. Eu- A. C. 370.
 stathius iste verosimiliter est Episcopus Se- Sup. §. 9.
 bastenus, qui in reditu ab urbe Roma per
 Illyricum transierat. Hortantur deinde
 Illyrici Patres Asiæ Episcopos, ut in ordi-
 nationibus Ecclesiasticam Disciplinam ob-
 servent, Episcopos eligant ex corpore
 Presbyterorum, Presbyteros & Diaconos
 ex corpore Clericorum, non vero ex Sena-
 tu, vel militia ad id muneris viros assu- Theod. IV.
 mant. Ultimo nomina sex Episcoporum c. 8.
 Arianorum, quos deposuerant, apponunt.
 Valentinianus Imperator huic Episcoporum
 epistolæ Rescriptum addidit ad eos-
 dem Asiæ, & Phrygiæ Episcopos, quo ex-
 hortatur, ut Decretum Concilii Illyrici
 recipiant, & auctoritate Imperatoris, id
 est, fratris ejus Valentis, ad vexandos Dei
 famulos non abutantur.

§. XXI.

Epistola S. Athanasii ad Africanos.

Concilium, quod S. Athanasius Alexan- Tom. I.
 driam convocaverat, etiam ad Epis- p. 931.
 copos Africae, id est, Provinciae Cartha-
 ginensis, scripsit, ut eos confirmaret con-
 tra illorum suggestiones, qui Concilii Ari-
 minensis auctoritatem supra Concilium
 Nicænum extollebant, eo quod vox, con-
 substantialis, obscurior esset, quam ut in-
 telligi posset. S. Athanasius nomine to-
 tius